

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 10 Maja v. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 2 maja.

Podług Konserwatora Bezstronnego, Cesarz Jęgość raczył łaskawie udarować orderem S. Włodzimierza 2giej klasy Pana Koseną, kenińskiego dworu.

W gazecie petersburskiej akademickiej, ogłoszony jest przez komitet petersburski opieki więzień, wypis z księgi przy karbonie dłużników, umieszczony w turmie miejskiej, w przeciągu roku 1822. Zbiór ofiar karbony na okup dłużników był: 10.599 r. 89 kop; za tę sumę wykupiono 58 dłużników, których długi w ogóle wynosiły 19.335 r. 25 kop; resztę należności swojej wierzytiele darowali. W powyższej summie okupu zawiera się 475 r. danych na wspomnienie wykupionym.

Gazeta senacka z dnia 29 kwietnia ogłosiła najwyżej potwierdzone opinie Rady Państwa:

Rada Państwa na Departamentach połączonych: Spraw cywilnych i Ekonomii Państwa, słuchała przedstawienia Ministra skarbu, o dodatku do prawideł w ustawach Komisysy umorzenia długów.

Trzyletnie doświadczenie bytu komisysy umorzenia długów przekonało, że obrót biletów jej wewnątrz państwa nie ma należytejswobody dla tego, że podług teraźniejszych prawideł, nie inaczej mogą być oddawane przez jedną osobę drugiej, tylko za pośrednictwem transfertu z Księgi długów Państwa, w samym tylko St. Petersburgu zrobionego.

Ażeby oddalić to zatrudnienie i ułatwić sposob nabycia naszych fondów wewnątrz imperyum, Rada Państwa, zgodnie z wnioskiem Rady ustanowien kredytowych państwa, przez Opinią postanawia: pozwolić czynić ich przelewy w celniejszych z handlu i innych obrótów miastach, i dla tego postanowić następujące dodatkowe prawidła:

1) Każda osoba, na której imie kapitał w księdze długów państwa zapisany i bilet wydany, ma prawo na odwrotnej stronie biletu, na rzecz innej osoby zapisać jego ustąpienie, podług formy tu załączonej.

2) Zapis ten uczyniony być może w tych miastach, gdzie są ustanowione, albo na przyszłość będą ustanowione kantory handlowego banku państwa: również w Kijowie, Wilnie i w Mińsku: w pierwszych w kantorze bankowym, a w drugich w Izbie Skarbowej.

3) Jeżeli osoba, chcąc ustąpić swój bilet innej osobie, dla oddalenia się, albo innej jakiegokolwiek przyczyny, nie może osobiście przybyć do jednego z miejsc pomienionych: wtedy wykonanie tego może poruczyć innej osobie, opatrzywszy ją pełnomocnym na to listem, podług przepisów prawa sporządzonym.

4) Dla zapobieżenia fałszerstwu, mogącemu się zdarzyć w takim przelewaniu biletów, stanowi się: iżby właściciel biletu albo jego pełnomocnik, podawali do kantoru albo do Izby Skarbowej, jeżeliby tym miejscem osobiście nie byli znajomi, świadectwo formalne, zapewniające o tem, że bilet składa się rzeczywiście przez tę osobę, do której bilet należy, albo której na to złożenie pełnomocnictwo wydane.

5) Otrzymujący bilet przelewem, w ten sposób sporządzonym, ma także prawo przelewać go drugiemu. Przelew może być raz tylko powtórzony, ile pozwoli miejsce na bilecie, dla ich zapisywania zostawione, a potem składa się bilet dla transfertu do komisysy umorzenia długów państwa, przy czem już wydaje się nowy bilet.

6) Opłata za ustanowionymi biletami nieustających dochodów z samej komisysy, albo z Kaznaczeystw powiatowych, dokąd będzie assignowana, czyni się za cały czas upłyniony, nie uważając na to, kiedy napis przelewny sporządzony.

7) Jeżeli nabywca biletu zechce to naznaczenie nieustających dochodów przemienić i pobierać je z kaznaczeystwa innego powiatu: wtedy powinien podać o tem doniesienie do komisysy umorzenia długów, podług zaprowadzonego porządku, przez to kaznaczeystwo, z którego dotąd naznaczone było uskutecznienie dochodów nieustających.

Na tej Opinii własną Jego Cesarskiej Mości ręką, dnia 24 stycznia 1822 roku, napisano tak: *Ma być podług tego.*

Forma napisu przelewego.

Bilet ten przelewam NN. i w... miejscu gdzie napis zrobiony, rok, miesiąc i dzień.

Podpis przelewającego bilet.

Przelew ten zapisany w kantorze N. lub Izbie Skarbowej N. z Nrem.

Podpis dyrektora kantoru lub Radcy Izby skarbowej. (M. P.)

a l b o

Na mocy plenipotencyi od takiego to, w takim to miejscu urzędowie sporządzonej i tu załączonej, (która zostaje przy sprawie) przelewam ten bilet i t. d. (jak wyrażono w formie poprzedzającej.)

Forma świadectwa.

Niniejszym NN. zaświadcza, iż niżej podpisany na tym ukaziciel biletu Komisysy umorzenia długów państwa z N. roku, jest rzeczywiście ten sam, którego imie w pomienionym bilecie wyrażone, i że podpis jego na tem świadectwie rzeczywiście przez niego samego położony.

Podpis wydającego świadectwo.

(M. P.)

Podpis odbierającego to świadectwo.

a l b o

Ten samy, któremu od właściciela biletu z Nrem takiego dana plenipotencya do przelania podać, i że podpis i t. d. (jak wyżej powiedziano).

Uwaga. Świadectwa te mają być wydawane, zostającym w służbie od ich zwierzchności; a niebędącym w służbie od policyi miejskiej lub ziemskiej.

W tymże numerze gazety senackiej zawiera się następująca najwyżej potwierdzona Opinia Rady Państwa:

Rada Państwa na Departamencie praw i na Powszechnem Zebraniu, roztrząsała przedstawienie sprawującego ministerium policyi o nagradzaniu rangami urzędników medycznych, wysyłanych na służbę do Syberyi, Gruzji i do gubernii Kaukaskiej.

Najwyższym Ukazem, wydanym dnia 11 czerwca 1816 roku do Rządzącego Senatu, rozkazano: „Lekarzom wychodzącym z Cesarskiej medycy, chirurgicznej akademii, dla przeznaczenia do służ-

żby w Gruzji i gubernii kaukaskiej, przy naznaczeniu dawać rangi, radców tytularnych, zobowiązaniem, iżby służyli w tym kraju, nie mniej jak cztery lata; a co się tycze wolnych urzędników medycznych, którzy się sztuki lekarskiej uczyli nie na skarbowym koszcie; względem nich przeznaczając do Syberji, Gruzji i do gubernii kaukaskiej, w czynieniu nagród trzymać się tych prawideł, które są przepisane dla urzędników służby cywilnej.

Urzędnicy służby cywilnej, naczynający się do gubernii sybirskich i kaukaskich, także do Gruzji, na osnowie ukazow 1798 marca 21, 1803 listopada 17, tegoż roku grudnia 19, 1809 października 29 i 1810 marca 21, otrzymują rangi następne; Lekarzom wychodzącym z Cesarskiej akademii medyko-chirurgicznej, przy naznaczeniu do gubernii syberyjskich, dają się rangi radców tytularnych.

Zarządzający ministerium policyi, przeznaczywszy dnia 12 stycznia przeszłego 1818 roku do Izby medycznej tomskiej (*wraczebnia uprawa*) na operatora, sztab-lekarza *Tretiakowa*, przedstawiał Rządzącemu Senatowi o nagrodzeniu jego, na osnowie pomienionego Najwyższego Ukazu z dnia 11 czerwca 1816 roku, rangą asesora kolegijskiego, która należy się dla sztab-lekarzów, lub medyko-chirurgów podług ustaw Cesarskiej akademii medyko-chirurgicznej, najwyższej konfirmowanych d. 28 lipca 1808 roku, a do której podnoszą się oni także na mocy Ukazu 1790 grudnia 16, po wysłużeniu w tym stanie lat dziesięciu.

Rządzący Senat dał wiedzieć Zarządzającemu ministerium policyi, iż gdy w ukazie 1816 czerwca 11 nie wyrażono, iżby naczynających się do gubernii sybirskich sztab-lekarzów, podnosić na asesorów kolegijskich, przeto on nie może *Tretiakowa* do tej rangi podnieść.

Ze zaś Najwyższym Ukazem z dnia 11 czerwca 1816 roku rozkazano już, że urzędnicy medyczni, przy naznaczaniu ich do Syberji, Gruzji i do gubernii Kaukaskiej, nagradzani bywali rangami następującymi; przeto Sprawujący ministerium policyi upraszał: azali się nie podoba przez rozwiązanie Rządzącego Senatu postanowić, iżby na osnowie tego ukazu i ci urzędnicy medyczni, którzy nie mają rang klasycznych, lecz sam tylko stopień uczony, jakoto: doktora medycyny i chirurgii, doktora medycyny, sztab-lekarza albo medyka-chirurga, lekarza i weterynarza, nagradzani bywali przy naznaczaniu ich do pomienionych miejsc dalekich temi rangami, które ich stopniom są właściwe podług ustaw akademii medyko-chirurgicznej.

Sprawujący ministerium spraw wewnętrznych, od którego w tej rzeczy Rada Państwa żądała opinii, wyraził, iż on z przedstawieniem Zarządzającego ministerium policyi zupełnie się zgadza.

Rada Państwa, znajdując to przedstawienie Sprawującego ministerium policyi gruntownem, postanawia: utwierdzić je, z takim dopełnieniem, iżby pomienieni urzędnicy medyczni, dla zachowania rang otrzymanych przez nich przy naznaczeniu do Syberji, Gruzji i gubernii kaukaskiej, zawsze obowiązani byli służyć tam przez czas, dla urzędników cywilnych na to postanowiony.

Na tej Opinii własną Jego Cesarskiej Mości, ręką dnia 8 lutego 1822 roku, napisano tak:

Ma być podług tego.

Liczba okrętów w Rydze dnia 6 maja: przybyłych 168, wyszłych 104.

Kurs petersburski dnia 28 kwietnia: dukat holenderski nowy 11 r. 90 kop.; stary 11 r. 65 kop. Efimki 5 r. 15 k. 15 r. 20 k. Zmiana złota 2 ruble 92 kop. — Zmiana srebra 2 ruble 81 kop.

Nieustający dochód kommissji umorzenia dłuż-	
gow: 5% assygn. — — — po 99	} procentow.
6% brzęcząca moneta — — — 91½	
5% także — — — 76½	

A U S T R Y A.

(z Gaz. Warsz.) Wiedeń dnia 30 kwietnia. Arcy-Xiężna Marya Klementyna, małżonka Xiążęcia Obojey Sycylii Leopolda, Xiążęcia Salerno, powiła tu d. 26 b. m. córkę. Wczora odprawił się

chrzest w obecności Monarchy naszego, Rodziny jego i dworu. Nowo narodzonej dano imię *Marya, Karolina, Augusta*.

Wydane dnia 27 z. m. urządzenie cesarskie, zrosi dotychczasową deputacyą ustanowioną do unorzenia obligacyi skarbowych przez rewersa wykupne i antycypacyjne. Przedsięwziął bowiem Monarcha powoli i bez przymusu wykupić papierowe pieniądze, i zaprowadzić wszelką, jaka być może oszczędność w wydatkach krajowych.

(z Kor. Warsz.) Dnia 2 maja. Srodki, jakie mi Austria ma zamiar powiększyć każdy swój półk o 300 ludzi, nie dając żadnego ruchu batalionom landdweru, zdają się być okolicznością, wróćącą blizką wojnę z Turcyą.

Głoszą tu, że Prussy mają także wejść w rowy związek, jaki obecnie jest układany między Austryą a pewnym wielkiem mocarstwem. Zdaje się nawet, że Pan *Collorodo* ma sobie poleconem, aby dworom paryżkiemu i londyńskiemu o zasadach tego związku donosił.

Zapewniają, że jenerał *Langenau*, mianowany jest naczelnikiem sztabu wojska austriackiego, mającego się zebrać w okolicach *Temeswaru*.

Gazety z listów prywatnych z Wiednia pod 16 kwietnia donoszą, że Austria chciałaby uniknąć wojny, i dla tego ze swej strony o wszystkich wypadkach układów w *Stambule*, głębokie zachowuje milczenie. Jedynym celem widzenia się Xiącia *Metternicha* z Królem angielskim i jego pierwszym ministrem, *Margrabią Londonderry*, w *Hanowerze* w roku zeszłym, był zamiar ułożenia środków, któremi by można uniknąć wojny z Turcyą. Systematem politycznym Austrii jest, utrzymanie obecnego stanu rzeczy, nawet we względzie Wielkiego Sultana i jego państwa; nareście wolałaby zgodzić się na odstąpienie dla Rossji Wołoszczyzny i Mołdawii, jak widzieć rozpoczętą wojnę.

D. 4. Przez nadzwyczajną sposobność odebraliśmy tu wiadomość, którą dosłownie umieszczamy.

Bukarest dnia 17 kwietnia.

„Dowodzący tu *Seraskier Sylistrii*, odebrał wczora przez tatarskiego urzędnika od Porty uwiadomienie, iż dywan po raz ostatni odrzucił wszelkie pośredniczące dworów przełożenia, i na podaną przez austriackiego internuncjusza kategoryczną notę, żadnej nie myślił dać odpowiedzi. Wydane przytem zostały do dowódców w *Multanach* i *Wołoszczyźnie* rozkazy, ażeby, w przypadku odwrotu, wszystko mieczem i ogniem niszczyć i z ziemią zrównać. Osman aga odebrał nadto osobny rozkaz spalania *Jass*.

Wiedeń dnia 2 maja. Słychać, iż feldmarszałek porucznik *Radecki* udaje się w nadzwyczajnem poselstwie do *Petersburga*.

Słabość zdrowia nie dozwoli zapewne Xiążnie *Parmy*, córce N. Monarchy naszego, przybyć tego lata do tutejszej stolicy; lecz za to ma zjechać Arcy-Xiężna *Karolina* z Xiążciem *Saskim* małżonkiem swoim.

Dnia 28 z. m. odprawił się tu wspaniały pogrzeb zmarłego Barona *Krusemark*, jenerała porucznika i posła pruskiego przy dworze naszym. Poprzedzającego dnia przy pokropieniu zwłok święconą wodą, obecny był Xiążę *Metternich*, z posłami zagranicznymi i znakomitszymi urzędnikami.

Wydzierżawienie opłaty drogowej w krajach austriackich jest bardzo korzystne dla skarbu, który przez to ma trzy lub dwa razy tyle dochodu, co dawniej.

W *Raab* (w *Węgrzech*) przedano niedawno zniesiony klasztor franciszkanów przez licytacyą. Ten, który go kupił, okazał pismo, iż jest pełnomocnikiem jezuitów. Oświadczone mu, iż okoliczność tego wypadu donieść rządowi, i czekać postanowienia jego w tej mierze. Wysła z kancelaryi nadwornej odpowiedź, iż to kupno nie może być ważnem, gdyż jezuita nie są jeszcze prawnie uznani za kolegium. Obywatele gminy złożyli się potem na zapłacenie ofiarowanej summy za wspomniany klasztor.

Od brzegów Dunaju dnia 30 kwietnia. Listy z Wiednia (pisze gazeta berlińska) donoszą, iż Pan Tatyszczew zostawił tam część osób należących do swojego poselstwa i że za 6 tygodni czyli na początku czerwca powróci do Wiednia. Uważają za rzecz pewną, iż dopóki trwać będą układy między dwórami Cesarскими, póty nie przyjdzie do wojny. Choćby nawet oświadczenie Porty nad wszelkie spodziewanie było wcale niezaspakajającym zapewnianiem, przecież, iż przed rozpoczęciem kroków nieprzyjacielskich, nastąpi w Wiedniu układ względem przyszłych środków; i ztąd słychać o kongressie, który się tam w czercu ma odprawiać.

Z Opawy d. 24 kwietnia. Według wiadomości ze Szlaska pruskiego (pisze gazeta hamburska) zakładają tam spieszenie magazyny dla licznego korpusu wojska; a ze Lwowa donoszą, iż wojsko obserwacyjne stanie obozem w tamecznych okolicach.

HISZPANJA.

(z Gaz. Warsz.) Madryt, dnia 16. Ustala tu obawa względem odwołania posłów naszego przy dworze paryskim, a francuzkiego przy tutejszym. Zdaje się atoli, iż wkrótce wybuchnie wojna. Trzech ministrów prosiło Króla, aby kazał wydać pasport posłowi francuzkiemu; inni atoli ministrowie razem z monarchą uznali ten krok za zawczesny, i wstrzymało pasport. Nienawisć pewnego stronnictwa ku dworowi francuzkiemu jest bardzo wielka, a niektórzy ją gazety wzmagają. I tak gazeta kadykska, przepisuje g członkom stanów francuzki sposób myślenia, i dodaje: „Ludzie ci gotowi są przywrócić inkwizycją w Hiszpanii.”

Słychać, iż Hiszpania zawarła przymierze z Portugaliją na przypadek wojny z Francją, i kordon pograniczny powiększy 12,000 wojska. Mówią także o wycieciu wojska portugalskiego do Hiszpanii.

Jeden z oficerów piemontskich podał rządowi projekt, utworzenia legii piemontskiej.

FRANCYA.

(z Gaz. Warsz.) Paryż, dnia 1 maja. Listy prywatne z Madrytu donoszą, iż posel nasz Hrabia Lagarde, nie chciał dać objaśnienia rządowi hiszpańskiemu względem kordonu zdrowia na granicy rozciągniętego, i kilku zbiegłych hiszpanów do Bajony; poczem ministrowie mieli skłonić Króla Ferdynanda do wydania posłowi paszportu. Jedna z gazet tutejszych pisze, iż lud madrycki znieważał nawet posła naszego, co gdyby było prawdą, Hrabia Lagarde jużby tu powrócił. Wiadomość umieszczona w kilku gazetach o wyjeździe z tutejszej stolicy posła hiszpańskiego, jest bezzasady.

Jenerał Donnadieu pożegnał Króla dnia 28 z. m. i nazajutrz udał się do korpusów wojska, rozciągających kordon zdrowia przy granicy hiszpańskiej. Pojechali z nim Panowie Quinsomas i St. Chamas, jako szefowie głównego sztabu.

Goniec z Wiednia (pisze gazeta berlińska) przywiozł tu wiadomość, iż internuncyusz austriacki w Stambule, Baron Lützów dnia 21 kwietnia powrócił do Wiednia. W krótkim przeciągu czasu 3 gońców przybyło tu z Wiednia.

Dnia 26 z. m. przybył nadzwyczajny goniec z Petersburga do ministerjum interessów zagranicznych. Na giełdzie rozeszła się zaraz pogłoska, iż przywiozł wiadomości o pokoju. Z powodu tej wieści podniosła się cena papierów naszych skarbowych.

Podług doniesień od granic belgickich, rząd nasz ma przybrać groźną postać i podzielić wojsko swoje na 4 korpusy, z których jeden ma być w zachodniej Francji, drugi w południowej, trzeci na granicy piemontskiej, a czwarty na granicy hiszpańskiej. Wszyscy jenerałowie odebrali rozkaz, aby byli w gotowości do drogi, a wszystkie gwardye, należące do osady paryskiej, mają opuścić stolicę. Sposób myślenia Hiszpanii i dążenie stanów wzbudzają obawę. Jenerał Berton ma być bardzo czynny przy wojsku hiszpańskiem. Według tychże doniesień, P. Chateaubriand, poseł nasz w Londynie, został uwiadomiony od Margrabiego Londonderry o zawarciu przymierza między Anglią, Rosją i Austrią. (Wiadomości te, przydaje gazeta berlińska, noszą cechę spekulacji giełdowej.)

TURCYA.

(z Gaz. Warsz.) Stambuł d. 3 kwietnia. W końcu zeszłego miesiąca (pisze Dostrzegacz Austriacki) odebrano tu wiadomość o wyprawie greków do wyspy Scio o powstaniu tamecznych mieszkańców. Dnia 23 marca grecy wysadzili na ląd 3 lub 4000 wojska, 230 lub 40 statków w południowej stronie rzeczony wyspy niedaleko przylądka St. Elena pod zastoną 8 brygów, i z kilku działami uderzyli natychmiast na Turków. Ci, lubo w mniejszej liczbie, dawali dzielny odpór; wypadek bitwy był wątpliwy, gdy dowiedziano się, iż mieszkańcy przybyłych wsi podnieśli bunt przeciwko Turkom. Musieli więc Turcy cofnąć się śpiesznie do miasta, a wkrótce potem do warowni, zktąd d. 31 marca w 500 ludzi uczynili wycieczkę, lecz do odwrótu zmuszonymi zostali. Powstańcy osadzili wały miasta działami 180 i 240 funtowemi, i zechcą zapewne zdobyć warownią szturmem, przed nadejściem posiłków osadzie, która jednak ma dostateczny zapas potrzeb wojennych i żywności, unikając, czekającego ją losu, gdyby się w moc nieprzyjaciela dostać miała, do ostatniego bronić się będzie. Ze zaś wypadek ten nastąpił razem z wypłynieniem wielkiej floty tureckiej, łatwo więc może być zgubnym dla kwitnącej wyspy Scio. Grecy tuteysi, ci nawet, którzy najbardziej sprzyjają powstańcom, ganią przedsięwziętą wyprawę; uważają ją za lekkomyślną i przypisują jej tylko zamiar uczynienia dywersyi na stronę moreczyków. Słychać, iż plan w tej mierze ułożył pewny oficer rodem z Scio, który dawniej służył pod Bonapartym w Egipcie; zdaje się jednak, iż awaturnicy na wyspie Samos myśl tę powzięli i do skutku przywiedli. Wiadomość o powyższej wyprawie sprawiła wielkie wrażenie w Smyrnie, gdzie od kilku miesięcy spokojność panowała. Lękać się wypada, aby fanatyzm tamecznych Turków nie mścił się na chrześcianach.

Kapitan Basza (wyraża dalej Dostrzegacz Austriacki) miał d. 4 b. m. prywatne wysłuchanie u Wielkiego Sultana, i zaraz potem zatknąwszy banderę swoją na okręcie admirałskim, popłynął nazajutrz z innemi okrętami na morze i seray licznymi wystrzałami powitał. Flota jego składa się z 27 okrętów liniowych, 5 fregat, tyluż korwet, oraz kilku statków kanonierskich i innych mniejszych. Udała się naprzód do Gallipoli, gdzie ma wziąć wodę i suchary; ztamtąd (jak sądzą) popłynie do Czesmy, gdzie zabierze wojsko lądowe i wkrótce uderzy napowstańców na wyspie Scio. Są to jednak (dodaje Dostrzegacz austriacki) same tylko domysły, które się wkrótce wyjaśnią. Bezczasadna pogłoska o przeznaczeniu tej floty na czarne morze, znalazła na chwilę wiarę u tych, którzy nie mają dobrej wiadomości o rzeczach.

Od granic tureckich 19 kwietnia. Listy z Saloniki i Seres donoszą, iż mieszkańcy obutych miast lękają się przyszłości. W Salonice o adzono d. 31 marca konsula szwedzkiego i kilku Greków w więzieniu. Przed portem tamecznym krążą liczne okręty greckie, i ogłaszają odniesione nad flotą turecką zwycięstwo.

Odebrano wiadomość z Alexandryi (w Egipcie) iż basza tameczny mocno się uzbraja. Na powtórne wezwanie Porty obiecał wprawdzie posłać znaczny korpus wojska do Syrii przeciwko persom; lecz główne wojsko zatrzymał w Egipcie, aby go podług okoliczności mógł użyć. Myśli bowiem o niepodległości.

Rząd grecki w Peloponezie obmyślił fundusz na wydatki krajowe. Złożono tym końcem 8 milionów do publicznego skarbu. Ważne były w tej mierze rozprawy na kongressie.

Listy z Bukarestu pod d. 10 b. m. donoszą o wywiezieniu 7 bojarów do Sylistrii, zktąd mają być sprowadzeni do Stambułu. Ci, którzy pozostali, są pod ścisłą strażą, aby nie umknęli. Mocno się o los swój lękają. Liczne wojsko tureckie ciągnie do Wołoszczyzny; lęka się bowiem powstania Serwian w przypadku wojny. Chcieli już Turcy spalić miasto Krajową, lecz Kiaja Bey potrafił temu przeszkodzić. Słychać (pisze gazeta berlińska), iż zbiegli do Besarabii Grecy, w liczbie

blisko 7000, pobierają od początku kwietnia płacę i są przyłączeni do korpusu wojska. Chodzą w czarnych swoich sukniach z trzypiętami głowami, i noszą długie brody.

Rozchodzi się urzędowy biuletyn grecki pod d. 20 marca, podpisany przez ministra sekretarza stanu interesów zagranicznych *Karadsza*. Obejmuje szczegóły rozmaitych zwycięstw, które flota grecka nad turecką odniosła. Według tego biuletynu, flota turecka została po większej części zniszczoną, bo tylko 23 małych statków za pomocą anglików ocalało. Do się tycze wojska tureckiego, które wysiadło niedaleko *Patrasso*, poraził je hufiec walecznego *Kolokotroni*, i wszystkich dowódców tureckich zabrał w niewolę. Po tak ważnych korzyściach, zwycięzka flota grecka udała się napowrót do *Archipelagu* i wszędzie postrach roznosi.

Dnia 21. Po porażce Turków na morzu i lądzie, nastąpiło ogólne powstanie w części Macedonii i całej Tessalii, które się aż do *Veria* rozciągnęło. Do *Platomori*, niedaleko *Olimpu*, 10 okrętów greckich przywiozło broń i potrzeby wojenne dla tamecznych mieszkańców, którzy licząc się zebrawszy weszli razem z *Odysseuszem* do *Veria*. Basza *Saloniki* ruszył przeciwko nim; lecz ze stratą został odparty, przyczem nawet Bey z *Seres* poległ.

Od brzegów dochodzą wiadomości, iż okręty greckie wszędzie się znowu ukazują, co dowodzi, że flota turecka ustąpiła z morza.

W *Multanach* powiększa się wojsko tureckie; słychać nawet, iż 30 kilka tysięcy posunęło się ku *Prutowi*.

Podobnie posyłają Turcy coraz więcej wojska do Serwii, dla utrzymania mieszkańców tamecznych w posłuszeństwie, od których się nie dobrego nie spodziewają.

Dnia 27. List z *Seres* (w Macedonii) pod d. 2 kwietnia wyraża: „Jeśli wybuchnie wojna z Turcją, w tym razie nie można wątpić o powszechnym powstaniu w okolicy naszej, do którego wkrótce zapewne wszyscy chrześcijanie w Turcyi europejskiej należeć będą.“

(z *Kor. Warsz.*) Krążąca na morzu Jońskim grecka flota, składa się z 59 uzbrojonych okrętów, wielu pięknych brygow, i 4ch okrętów zwanych *Kondronaus*, zupełnie nowego wynalazku i nowej budowy, o czterech masztach.

Czytamy w liście z *Seres* z d. 2 kwietnia: „Od tygodnia jesteśmy tu niespokojni. Grecy wyruszają z *Peleponesu* w różnych kierunkach. *Colokotroni* ma najwyższą w *Peleponezie* nad wojskiem władzę i broń półwyspu. *Demetryusz Ipsylanty* posunął się ku *Liwadyi* i opanował *Ateiny*. *Ulisses*, *Diametry* i *Anastazius Nazo* ciągną ku *Macedonii*, zajęli już nawet miasto *Veria*. To jest przyczyną naszej obawy, lękamy się bowiem okrucieństwa Turków. Okręty greckie pokazuja się zewsząd przy brzegach, z kąd wnosić należy, iż flota turecka zupełnie znikła z morza. Albańczykowie wzięli tył *Churschid* baszy. Położenie jego nader jest krytyczne.

WŁOCHY.

(z *Gaz Warsz.*) **Rzym d. 20 kwietnia.** Na odprawionym d. 19 b. m. tajnym konsystorzu potwierdził Papież 7 Arcybiskupów i 22 Biskupów w różnych krajach. Między innemi X. Grzegorz *Ziegler*, doktor teologii i filozofii, radca konsystorski w *Linz* i *Krakowie*, dotychczasowy profesor dogmatyki w uniwersytecie wiedeńskim, został potwierdzony Biskupem nowo utworzonej diecezji tynieckiej.

Od granic włoskich d. 17. W *Neapolu* słychać o odmianie ministrów podług życzenia Austrii dla zapobieżenia rozruchom krajowym. Spodziewany z *Wiednia* *Xiążę Ruffo*, ma być pierwszym ministrem.

Wielki *Xiążę* tokański przychylił się do życzenia władz we *Florencyi*, aby *Xiążę Kamil Borghese* (szwagier *Napoleona*) chcący osieść we *Florencyi*, został wpisany z rodziną swoją w więgę dawnej szlachty *Florenckiej*.

Flota turecka zawinęła d. 15 marca do *Alexandryi* w Egipcie. Tegoż dnia doznała strasznej burzy w porcie, tak, iż kilka okrętów z ludźmi utonęło. Basza Egiptu nagradzając stratę, jaką w porcie jego poniosła, darował jej 2 fregaty i brygantynę.

W *Genui* zakupiono znaczną ilość zboża dla rządu angielskiego. Ma być sprowadzone do *Malty* i *Gibraltaru*.

Genewa d. 21. Okręt *Desirée* przywiozł tu wczorą następujący list ze *Stambułu* pod d. 3 t. m.: „Zostajemy tu ciągle między bojaźnią i nadzieją. Jeśli przyjdzie do wojny, jak od trzech dni coraz bardziej słychać, w tym razie jesteśmy wystawieni na największe niebezpieczeństwa. Niedawno wiele rodzin europejskich wsiadło na okręty, i wkrótce zapewne wyjdzie w tę mierzę odeszła do wszystkich cudzoziemców. Któżby bowiem chciał się narażać na bezprawia, jakich dopuszcza się wojsko tureckie, ciągnące tedy ku brzegom *Dunaju*?“

Od brzegów włoskich d. 24. Siedmdziesiątletni grek *Barcechas*, uciekając przed okrucieństwem Turków, schronił się z 14 kobietami z *Patras* do *Cefalonii*, jedney z wysp Jońskich. Z rozkazu jednak tamecznego rządu musiał się oddalić, i ze wszystkimi osobami przy nim będącemi, został zabrany na morzu przez korsarza algierskiego.

ANGLIA.

(z *Kor Warsz.*) **Londyn d. 26 kwietnia.** Wielu rzemieślników w *Chester* miało zamiar zwarstatami wynieść się za granicę; lecz rząd dowiedziawszy się o tem, nie tylko ich przyaresztował, ale nadto kazał każdemu dać kaucyę 20 funt. st., że przez lat 3 nie ruszą się z kraju. Nadto każdy musiał jeszcze wystarać się dla siebie o dwóch ręczycieli na podobne summy.

Mieszkańcy *Ramsgate* chcą na pamiątkę pobytu Króla w tym mieście, wystawić piramidę z granitu na 50 stop wysoką. Kamień węgielny wazący 7000 funtów już jest założony.

Podług wiadomości z przyłaski *Dobrey nadziei* z 10 lutego, rządca tameczny Lord *Karol Somerset*, z powodu niedźnych żniw przeszlorocznych, zniżył cło od wprowadzania zagranicznej pszenicy i maki z 10 procentow na 3 procenta. Urządzenie to trwać ma 10 miesięcy.

NIEMCY.

(z *Gaz Warsz.*) **Od brzegów Menu, dnia 27 kwietnia.** Przed kilku miesiącami uwięziono w *Kreuznach* kilku obywateli, a między niemi naczelnych intendentów *Ebers* i *Schneegans*, oraz notaryusza *Born* i lekarza *Grimmel*. Zaprowadzono ich potem do *Koblentz*. Są oskarżeni o sfałszowanie testamentu, a jeden z nich nawet o ukrywanie kradzieży. Takie zarzuty, znaczenie i stopień, jakie mieli oskarżeni, czynią tę sprawę kryminalną bardzo ciekawą.

Dnia 30. Dnia 26 t. m. przejeżdżał przez *Karlsruhe*, Hrabia *Worońcow*, Generał *Rossyyski*, udając się z *Paryża* do *Odessy*.

Izba deputowanych bawarskich uchylila jednomyślnie opłatę od bydła, a większością krések uchwalila powiększenie opłaty od koni zbytowych. Odrzuciła nakoniec wniosek względem ustanowienia opłaty od kapitałów i psów.

Na sessyi izby deputowanych badenckich d. 25 t. m. wniośł Pan *Bessermann*, aby zanieślono prośbę do W. Xiążęcia o projekt do prawa, zabraniającego wprowadzać płodów i wyrobków francuskich, dopóki Francya trzyma się będzie teraźniejszego swego systemu celnego.

Filozof *Pitschaft*, który niedawno siedział w bezce w *Frankforcie*, i któremu kazano wynieść się z miasta, nie dał się tak niegrzecznem postępowaniem odstraszyć. Powrócił d. 26 t. m. do *Frankfortu*, lecz we dwa dni został odprowadzony do *Moguncyi* z zagrożeniem, iż jeśli jeszcze ośmieli się przybyć, będzie osadzony nie w domu waryatów, ale w domu poprawy.

Rzeczpospolita kolumbijska w Ameryce południowej udała się także do rządu szwajcarskiego, o uznanie swojej niepodległości i zawarcie przymierza.

Wilno dnia 10 maja 1822 Roku v. 6.

Pozew Edyktalny.

5. Działo się w Kaliszu dnia 23 kwietnia 1822 roku. Na żądanie Andrzeja Frydrych Patrona przy Trybunale Cywilnym i instancyi Województwa Kaliskiego, jako kuratora masy sukcesyynoliquidacyney niegdy Władysława Hrabi Gurowskiego Marszałka Wielkiego Xięstwa Litewskiego, z urzędu w mieście Wojewódzkim Kaliszu przy ulicy Maryańskiej pod liczbą 101 zamieszkałego. Ja Jakób Lubiejowski Wóznym przy Trybunale Cywilnym Województwa Kaliskiego w Kaliszu przy rynku pod liczbą 27 mieszkający, dnia 9 grudnia 1813 r. nominowany, zapozwałem wszystkich wierzycieli niegdy Władysława Hrabi Gurowskiego Marszałka, czyli teraz do masy po nim pozostałej konkurujących, i jakowe bądź pretensye do teyże masy mieć sobie rozszcących, a mianowicie: 1, Rozalię z Szymanowskich imo voto Haličką, 2do Batkowską, jako opiekunkę nieletnich swych dzieci w pierwszym małżeństwie spłodzonych z imion i liczby niewiadomych, w Szamotułach Wielkim Xięstwie Poznańskim mieszkającą. 2, Michała Czernieckiego dzierżawcę wsi Suchy pod Kleczewem tamże zamieszkałego. 3, Franciszka Przeuskiego dziedzica dóbr Kokanina w Powiecie Kaliskim. 4, Xawerego Mikorskiego w Sobotce w Powiecie Odolanowskim Wielkim Xięstwie Poznańskim czyli jego successorów, jako to: Józefa Mikorskiego Prezesa Sądu Ziemiańskiego Poznańskiego w Poznaniu zamieszkałego, i innych jeżeli są, niewiadomych. 5, Półkownikową z Zakrzewskich Szwerynową Półkownika Antoniego Szweryn małżonkę, czyli oboje małżonków Szwerynów w Poznaniu mieszkających. 6, Jana Bromisz jako opiekuna nieletnich swych dzieci Nazarego, Sergiusza i Petronelli Broniszów w Powiecie Pyzdrowskim we wsi Bieganowie mieszkających. 7, Xiędza Antoniego Stawskiego Proboszcza z Kurnika w Wielkim Xięstwie Poznańskim lub jego następcę. 8, Kollegiatę Poznańską czyli Jana Zielinkiewicza Dziekana i Prokuratora teyże kollegiaty. 9, Kollegium Wikaryuszów w Gnieźnie czyli Szymona Kulczewicza Proboszcza i Prokuratora tegoż kollegium. 10, Eleonorę Węgner wdowę po kotlarzu Węgner, w Poznaniu. 11, Antoniego Rusieckiego Rotmistrza Województwa Brzeskiego Litewskiego w Brześciu Litewskim. 12, Successorów Wojciecha Brochowskiego, pozostałą wdowę Maryannę Brochowską i dzieci w Liborach pod Pyzdrami. 13, Klasztor Xięży Franciszkanów poznańskich w osobach przełożonych Xiędza Nowaka i Xiędza Wincentego Więckiewicza. 14, Ernesta Gottlieba Szulz w Poznaniu na Sapiechowskiej wolności mieszkającego, czyli teraz jego successorów z imion, nazwisk i mieszkania niewiadomych. 15, Franciszka Swiderskiego w Konarzewie pod Poznaniem. 16, Xawerego Jasińskiego w Witkowicach pod Gnieznem. 17, Xawerego Hrabie Działyńskiego Senatora Wojewode, czyli teraz jego successorów, jako to: Tytusa Działyńskiego, Paulinę z działyńskich Dzieduszycką, Klaudyne Hrabiankę Działyńską, Justynę z Dzieduszyckich Hrabiankę Działyńską wdowę, wszystkich w Konarzewie Powiecie Poznańskim zamieszkałych. 18, Xiędza Michała Miszczewskiego czyli Miszewskiego Proboszcza w Konarzewie. 19, Kazimierza Sokołowskiego Starostę w Orłowie pod Kutnem mieszkającego. 20, Wojciecha Lubierskiego organistę z Konarzewa. 21, Barbarę Olszanowską w Poznaniu na rybakach. 22, Melchiora Jarnowskiego w Zabicach pod Płockiem jako pełnomocnika swych siostr Wiktoryi i Klary Jarnowskich, czy też siostry Jarnowskie z zamieszkania niewiadome. 23, Ignacego Działyńskiego czyli Kuratora masy sukcesyynoliquidacyney po tymże Działyńskim pozostałej W. Bartłomieja Turskiego patrona Trybunału Cywilnego Województwa Płockiego w Płocku z urzędu zamieszkałego. 24, Antoniego Czarneckiego w Gorazdowie pod Pyz-

drami. 25, Antoniego Rudnickiego w Piętnie pod Kaliszem zamieszkałego. 26, Opiekunią Angieli Przyjemskiej, w osobie Ignacego Skaławskiego z zamieszkania niewiadomych. 27, Alexandra Potworowskiego w Poznaniu. 28, Synagogę żydowską w Kleczewie Powiecie Konińskim. 29, Jakóba Jelenkiewicza w Kleczewie. 30, Successorów Star. Leszczyńskiego w Kleczewie z imion, i nazwisk niewiadomych. 31, Marka Aronowicza w Kleczewie. 32, Krystyanę Koszutską przedtem zameżną Raciber w Warszawie. 33, Aptekarza Stimming w Poznaniu. 34, Henryka Augusta Helling kupca w Poznaniu. 35, Józefa Raszewskiego dzierżawcę w Koszutach pod Kleczewem. 36, Successorów po Marszałkowej Gurowskiej z imion, nazwisk i mieszkania niewiadomych. 37, Konstantego Tuszyńskiego, czyli jego Cessyonaryusza Kazimierza Sokołowskiego Starostę w Orłowie pod Kutnem. 38, Kamelaryę miasta Kleczewa w osobie Burmistrza, Kommissarza Delegowanego do Obwodu Konińskiego, i w osobie JW. Radoszowskiego Prezesa Kommissyi Województwa Kaliskiego. 39, Alexandra Hrabie Unrug w Kargowie zamieszkałego. 40, Wierzycieli masy konkursowej Tepperowskiej w Warszawie, a mianowicie: a) Karola Dyrenthal z pobytu niewiadomego. b) Xiędza Grochowskiego z pobytu niewiadomego. c) Wincentego Glazer w Warszawie. d) Gorczyńskiego z pobytu niewiadomego. e) Eleonorę Friese w Petersburgu. f) Teofilę Goerlicę teraz Frydrykę z Goerliców Cassenową aptekarską w Warszawie. g) Xiędza Murzyńskiego, i h) Grocholskiego czyli dwóch ostatnich cessyonaryuszów successorów po niegdy Stanisławie Prądyńskim Prokuratorze z Poznania, jako to: Wincentego Prądyńskiego Sędziego, i Ignacego Prądyńskiego Podpółkownika inżynierów, Nepomucenę z Prądyńskich, Antoniego Moszczyńskiego, i Sylwią z Prądyńskich Jana Krasickiego małżonki czyli oboje Moszczyńskich i Krasickich małżonków w Kaliszu. i) Handel Salamona Lewi z Berlina. 41, Annę z Druardów Richterową doktora Richter Małżonkę w Warszawie. 42, Dyonizego Dorpowskiego Półkownika i Landrata w Krumensee pod Hammersztejn w Wschodnich Prusach. 43, Kupca Weigel w Wrocławiu. 44, Kuratorów masy Konkursowej kupców Warszawskich Roesslera i Hurtycha w Warszawie. 45, Successorów Fabisza Szlama, któremi są: a) Michał, b) Jakób, c) Leibel Peisach bracia w Poznaniu. 46, Michała Lisieckiego w Poznaniu. 47, Successorów po niegdy Katarzynie z Bogusławskich Godziszewskiej, a mianowicie: a) Tomasza Dobrowolskiego w Poznaniu imieniem żony. b) Pawła Bogusławskiego. c) Marcina Bogusławskiego mieszkającą w Wronku w Powiecie Obornickim Wielkim Xięstwie Poznańskim. 48, Franciszka Antoniego dwóch imion Konopkę w Nieborzynie pod Kleczewem w Powiecie Konińskim. 50, Successorów po niegdy Murakowskim z Rogalina, a mianowicie: a) Władysława, b) Jerzego, c) Łukasza i d) Maryannę zameżną Gorgolińską praczkę z Konarzewa, rodzeństwo Murakowskich z zamieszkania terażniejszego niewiadomych. 51, Macieja Muszczyńskiego Piwowara w Wirach pod Poznaniem. 52, Jana Czyszewskiego borowego tamże w Wirach. 53, Szymona Komorowskiego w Swadynie pod Poznaniem. 54, Wojciecha Zbyziewskiego w Ruchocinie pod Witkowem w Wielkim Xięstwie Poznańskim. 55, Jana Bandau złotnika w Warszawie. 56, Maryannę Ollier w Warszawie. 57, Chrystyana Hilligund Szmuklerza w Warszawie czyli jego Successorów Maryannę Hilligundową i nieletnie dzieci, z imion, nazwisk i pobytu niewiadomych. 58, Successorów Maryanny Wyganowskiej, a mianowicie: a) Jakóba Wyganowskiego w Kopydłowie pod Kleczewem. b) Katarzynę z Wyganowskich Turską. c) Józefę Papięską z pobytu czyli zamieszkania niewiado-

me. 59, Adama i Macieja braci Miaskowskich w Siedlicku w Xięstwie Poznańskim. 60, Małżonków Malickich w Łomży. 61, Walentego Myszkowskiego w Galęwicach pod Wieluniem w Województwie Kaliskim. 62, Józefa Pięknoleckiego w Wilnie w Litwie na Antokolu zamieszkałego. 63, Ludwika Brunet w mieście Moskwie w Rosyi. 64, Petronellę Zielińską w Warszawie. 65, Sukcessorów nieletnich po niegdy Krakau Krawcu w Warszawie. 66, Andrzeja Malczewskiego w mieście Wilnie w Litwie. 67, Franciszka Obnińskiego w Gelozynie pod Warszawą. 68, Antoniego Geppert byłego Królewskiego Sekretarza w Warszawie. 69, Eleonorę z Ponińskich Zarembiną jako Cessyonaryszkę Majora Kozłowskiego z zamieszkania niewiadomą. 70, Jana Kremkiego z Wormit w Warmii w Państwie Pruskiem. 71, Klemensa Dąbskiego w Zadzimiu w Obwodzie Sieradzkim. 72, Marcina Mieczek w Srodce, pod Srodą w Xięstwie Poznańskim. 73, Sukcessorów Carpentier w Warszawie, a mianowicie nieletnie dzieci. a) Henryka syna. b) Julii Córki Carpentier, i pozostałą Matkę zamężną Szulborską w Warszawie zamieszkałych. 74, Kuratora Massy upadłego Bankiera Schulza w Warszawie, czyli jego wierzycieli. a) Filipa Fleury w Warszawie. b) Braci Friebesén, czyli per successionem Sukcessorów Bankiera Warszawskiego Poths w Młocinach pod Warszawą. c) Wiktora Grządzieckiego. d) Jana Gaczkowskiego. e) Bankiera Gulek. f) Jana Kiug, czyli Kuratora Massy Konkursowey tegoż, wszystkich z zamieszkania niewiadomych. g) Sukcessorów Hipolita Lemanskiego czyli ich Cessyonaryusza Marcina Molskiego, Półkownika w Warszawie. h) Salomona Lewi. i) Sukcessorów Józefa Müllera. k) Sukcessorów Franciszka Moryno. l) Sukcessorów Pakurskiego z imion, nazwisk i zamieszkania niewiadomych. l) Sukcessorów Ryxa Starosty Piaszczyńskiego czyli ich Cessyonaryusza Flatau Negocjanta w Warszawie. m) Agnieszki Szynidler. n) Sukcessorów Tomasza Skorupskiego. o) Sukcessorów Sisa. p) Sukcessorów Michała Satlera. q) Sukcessorów, Wernickiego. r) Sukcessorów Stanisława Wisniowolskiego. s) Fryderyka Garczyńskiego, wszystkich z imion, nazwisk, zamieszkania i pobytu niewiadomych. 75, Kuratora Massy, Bankiera Kabryta czyli jego Wierzycieli mianowicie: a) Sukcessorów Antoniewicza z imion, nazwisk i zamieszkania niewiadomych. b) Jana Bartniewskiego, czyli jego Cessyonaryusza Półkownika Marcina Molskiego w Warszawie. c) Jana Barankiewicza. d) Felixa Barzynkowskiego z zamieszkania niewiadomych. e) Filipa Borowskiego w Krakowie. f) Sukcessorów Wojciecha Bartochowskiego, z imion, nazwisk i zamieszkania niewiadomych. 76, Salomona Krug, Kupca z Poznania czyli jego Cessyonaryusza Leyzera Manasowicza z zamieszkania niewiadomego. 77, Katarzynę Grabską w Warszawie. 78, Wacława Weissenhoffa, Kupca w Warszawie, czyli jego Sukcessorów tamże, z imion nazwisk niewiadomych. 79 Szczepana Kuczerę w Konarzowie w Xięstwie Poznańskim. 80, Sobierayskiego Slosarza w Słaboszewie pod Kleczewem. 81, Nepomucena Łubińskiego, Leśniczego z Krowa pod Srodą w Xięstwie Poznańskim. 82, Jana Tarnowskiego, Ogrodowego w Konarzowie w Xięstwie Poznańskim. 83, Ignacego Głuchowskiego w Poznaniu. 84, kupca Chaudois w Warszawie. 85, Władysława Gurowskiego, czyli jego Sukcessorów z imion i nazwisk niewiadomych, w osobie matki i opiekunki Hr. z Cieleckich Gurowskiej w Rusocicach w Województwie Kaliskim. 86, Sukcessorów Antoniego Sobockiego, to jest: Piotra w Wieluniu i Marcellego w Warszawie zamieszkałych. 87, Sukcessorów, Karóla Tormanna z Bydgoszczy, a mianowicie z pierwszego małżeństwa: a) Annę Wilhelminę Jeschke, Rzeźniczkę w Bydgoszczy. b) Karolinę Balher, Szewcową tamże, z drugiego małżeństwa. c) Ludwika Tormann. d) Karóla Tormann Ogrodowego synów. e) Zonę. i) Zuzannę. g) Emilią Tormann córki 88, Jana Mieleckiego z zamieszkania niewiadomego.

89, Helenę Biernacką, w Warszawie. 90, Kupca Jakóba Pfeiffer w Poznaniu. 91, Sukcessorów Strauchwalda, z imion i nazwisk niewiadomych w Poznaniu. 92, Franciszka Malczewskiego z zamieszkania niewiadomego. 93, Xięzwa Mansyonarzy w Gnieźnie. 94, Gottfrieda Koechler czyli jego Sukcessorów z imion niewiadomych w Warszawie. 95, Chrystyana Elbich w Warszawie. 96, Xiędza Stanisława Rutkiewicza Proboszcza w Kleczewie zamieszkałych. Ażeby się wszyscy stawili na Audyencyi Trybunału Cywilnego Iszcy Instancyi Województwa Kaliskiego, Wydziału Igo w mieście Kaliszu w Pałacu Sądowym przy ulicy Józefiny, bądź osobiście w asystencyi Patronów, bądź też przez Patronów, (a mianowicie tych którzy, poniżej są wymienieni na przypadek niewiadomości pozwanych) — a to pozwani w kraju Królestwa Polskiego mieszkający i z zamieszkania niewiadomi, po upływie dni ośmiu, i czasu na myrmetry, od daty ogłoszenia w pismach publicznych i wręczenia prawem wskazanego, zaś po zagranicami tegoż Królestwa i w odleglejszych państwach zamieszkałi po upływie 2ch i 4ch miesięcy od ogłoszenia w pismach publicznych niniejszego zapowzu o godzinie 9 zrana lub wtedy, gdy sprawa z rejestru sobie właściwego do sądzenia przywołana zostanie, i na wnioski Kuratora odpowiedzieć byli gotowi. Który w terminie rozprawy żądać będzie wyrzeczenia prekluzyi przeciwko niestawiającym Wierzycielom, wydania wyroku z stawałacemi, i ustanowienia między niemi klas do rozbioru massy. Dla objaśnienia Wierzycieli Kurator nadmieniał; iż massa ta sukcesyjno likwidacyjna, wzięła początek w roku 1791 w Sądzie Ziemi Gnieźnieńskim, po zaszłej śmierci Władysława Hrabu Gurowskiego Marszałka Wielkiego Xięstwa Litewskiego przez otwarcie nad pozostałą po nim fortuną procesu potioritatis. Dla zaszłych później odmian politycznych, a z niemi i odmiany prawa w kraju, sprawa obecna stosownie do formy prawa Pruskiego, pertraktowała się w Regencyi Poznański, jako massa sukcesyjno likwidacyjna. Wierzyciele likwidowali się; i pokładali swoje dokumenta, rzecz była przygotowaną do wydania wyroku klasyfikacyjnego, w czasie gdy ustał Rząd Pruski. W roku 1810 Trybunał Departamentu Poznańskiego, podniósł tę masę przez ustanowienie Kuratora, lecz żaden aż do czasu nowy odbiany polityczny w roku 1815 niezapadł z Wierzycielami ogólny klasyfikacyjny wyrok. W skutek zaś téj ostatniej odmiany politycznej massa ta Trybunałowi Cywilnemu Województwa Kaliskiego po rozsądzeniu dostała się. — Składa się zaś z dóbr Kleczewskich w Województwie Kaliskim Powiecie Koninśkim, Pałacu w Warszawie, Pałacu w Poznaniu i z rozmaitych aktywów. Zdolni do przyzywania zleceń pozwanych Wierzycieli, w obecnej massie, są mianowani przy tutejszym Trybunale Patronowie: 1. Wojciech Probus. 2. Józef Miklaszewski. 3. Michał Ordega. 4. Józef Rozdeicer. 5. Jan Miczka. 6. Felix Więckowski. 7. Jan Chrystowski. 8. Fortunat Rudowski. 9. Stanisław Piaskowski. 10. Józef Rokossowski. 11. Ignacy Milewski. 12. Mikołaj Kobylecki. 13. Mateusz Rubach. 14. Xawery Wołowski. 15. Józef Łoiewski. Dokumenta Wierzycieli, którzy się za Rządu Pruskiego w Regencyi Poznański likwidowali, znajdują się w Archiwum Trybunału Województwa Kaliskiego.

Jakób Lubiejewski W. T. C. W. K.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rosyją etc. etc. etc.

Urodzonym Aloizemu debitorowi, Rozynie z Jabłońskich Janie pretensorcy Wysockim Porucz. wojsk pol., Floryanowi Raykiewiczowi Sędziemu Granicznemu Nowogródz. Kazimierzowi i Adamowi Rewieńskim i dalszym sukcesorom zeszłego Franciszka Rewieńskiego, Stanisławowi Mikulskiemu, Andrzejowi Nielubowiczowi, Michałowi i Józefie Kadziewiczom, Stanisławowi Sielickiemu, Janowi Dębowskiemu, Justynowi Samowiczowi, Stanisławowi Ka-

linowskiemu, Grekowiczowi, Antoniemu Bogusławskiemu sędziemu graniczn. ptu telszew., Annie Kostrowickiej, Annie Jacyniczowej, Niczajowej, Marciniowskiemu, Kuroczyckiemu, Haruckiewiczowi, Ignacemu Zabłockiemu, oraz dalszym kredytorom i pretensorom do funduszu Ur. Alojzego Wysockiego dopominki stosującym, pozew edyktałny przed Sąd Ziemski Ptu Nowogródzkiego przez Gazetę Kuryera Lit. ogłaszający się, stosownie do oświadczenia w roku teraźniejszym w aktach Ziemskich nowogródzkich zanesionego, z powództwa Urodzonego Mikołaja Magnuszewskiego wydaje się o to: iż obżalni kredytorowie mimo wyniesiony przed Sąd Ziemski Ptu nowogródzkiego przez obżal. Wysockiego edyktałny zapowiedz w roku ominionym góra 15 dnia, mając się niestannie skłonnować siebie dozwolili; przez co gdy wyradza się obojętne mniemanie względem realności ich dopominków, i gdy niestannością przewlekając sprawę na koszt niepotrzebne strony narażają i do wyświeślenia ogólnych zawinień obżalnego Wysockiego czynią przeszkodę, a nadewszystko, gdy tą koleją w myśl praw dla niestawiających kredytorów ammissya ich pretensorów następować musi; z tych przeto pobudek żalcy pozywa obżalnych do Sądu, następne zakładając prośby: z obżalnemi kredytorami o skasowanie ich pretensyów jako zmównie i napastnie poformowanych, o utnanie niestawiającym ammissyi, a w razie ich stannosci o komportacyą wszelkiego rodzaju dowodów, za któremi roszczą do masy pretensorów, o opresyżenie oney, o rekognicyą w ziemstwie nowogródzkim dokonać się powiną, wszystkich pretensorów kredytorów, o zaprzysiężenie tamże realności onych; z obżalowaną Wysocką o znikczemnienie jej zapisów, o danie dostateczney paręki na odpowiedź wrazie przyjęcia przez ją administracyi oddanego pod rozdział majątku z obżal. Wysockim, o wyświeślenie ogólnych zawinień pod juramentem, o wykazanie źródła ich nastania, a ze wszystkiemi o zwrot wydatków prawnych, winy pochwałkowe, i o to wszystko co przy sprawie żadanem będzie. Z wolną poprawą tej żaloby.

Roku 1822 Marca 31 dnia. Woźny niżej podpisany świadczę, iż tego pozwu kopii trzy z autentykiem zgodnych, z powództwa W. Mikołaja Magnuszewskiego, jedną WW. Alojzemu i Róży nie z Jabłońskich Wysocim porucz. woysk pól. w majetności Suchorzebczyźnie na dniu 31 miesiąca marca, drugą W. Floryanowi Raykiewiczowi Sędziemu Gran. Ptu Nowogródz. w mieście Nowogródzku w dniu 29 tegoż miesiąca, obie oczewisto do rąk podałem, a zaś trzecią po WW. Kazimierza i Adama Rewieńskich, Stanisława Mikulskiego, Grekowicza, Antoniego Bogusławskiego Sędziego granicznego ptu telszewskiego, Annę Kostrowickę, Annę Jacyniczową, Niczajową, Marciniewskiego, Kuroczyckiego, Haruckiewicza, Ignacego Zabłockiego; jako niewiadomych zamieszkania do drzwi sądowych ziemskich w dniu 31 marca idącego roku przybiłem oraz o terminie stannosci przed Sądem Ziemskim ptu nowogródzkiego na kadencyi juniowej teraźniejszego 1822 roku zawiadomiłem.

Piotr Lityński Woźny Ptu Nowogródzkiego.
Roku 1822 miesiąca apryla 5 dnia przed aktami Jego Imperatorskiej Mości ziemskiemu ptu nowogródzkiego stawiając osobiście Woźny w górze wyrażony takowy pozew zeznał i onr własney ręki podpisem w protokole potocznym umieścił, świadcząc Karol Jabłoński Nowogr. Ziem. Aktowy Regent.
Roku 1822 miesiąca apryla 30 dnia takowy pozew wolno umieścić w Gazecie Kuryera Lit. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogr.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładnającego całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Ziemski Ptu Słonimskiego z powództwa Ur. Józefata Lipskiego Sędziego Normalnego Słonim. Ur. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu lub jego suksesorom po dekrete powoływanym niestannym Sądem Ziem. Słonim. roku 1822

januaryi 23 zapadłym, w miejscu exekucyi wyniesiony w prośbach, aby obżalny Nidecki solucyą za kondemnaty dopełnił, i chociaż żadney części w głowach Urodz. Falkowskich. i z Kosińskich Olendzkiej aktorstwa w mieście Holynce w pcie Słonim. nie masz i mieć nie możesz i dla tego, dochodzenia, od lat 30 kilku zaniechałeś; na kwestyą jednak ze strony Ur. Kazimierza Wollowicza b. Podkom. Słonim. w sprawie z żalującym debitorem, jedynie dla zyskania upragnionej przewłoki wniesioną, stanowiący przed Sądem Ziem. Słonim. stan rzeczy w tej mierze okazał, i o powrót wydatków prawnych.

Roku 1822 miesiąca apryla 29 dnia Woźny zeznaję, iż tego pozwu dwie kopie z autentykiem zgodne z powództwa W. Józefata Lipskiego Sędziego Normal. Słonim. przed Sąd Ziem. Słonim. na kadencyą następną juniową Urodz. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu Sandeckiemu lub jego suksesorom jako niemającemu osiadłości w Lit. Guberniach i niewiadomo gdzie mieszkającemu do drzwi Izby Sądowych Grodz. i Ziem. Słonim. przybiłem, i że trzecia kopia z urzędowym zamieszczeniem do Gazety, Kuryera Lit. dla trzykrotnego ogłoszenia przez pocztę Słonim. posłana, przez jaki sposób o nastąpić mającey rozprawie zawiadomiłem.

Grzegorz Czerechowski Woźny Ptu Słonim.
Ze takowy pozew wolno jest pomieścić w Gazecie Kuryera Lit. poświadczam Ziemski Słonim. Pisarz Hieronim Przecławski.

Dzierżawa Traktyerow.

3. Z powodu niejawnienia się życzących na terminu w trzech ogłoszeniach rady, naznaczone ku wzięciu w dzierżawę na pułczwartu roku z dnia 1 junii teraźniejszego 1822 roku po dzień 1 januaryi 1825 dwóch w Mieście Kownie traktyerow na mocy nawięzłej utwierdzonego w dniu 14 marca 1821 roku postanowienia w arędy wypuszczających się. Rada niniejsza naznaczywszy po czwartym raz na takowy obiekt terminu, mianowicie 6go, 12, i 20go maja miesiąca, roku teraźniejszego, wzywa, aby każdy z życzących one traktyery dzierżać, jawił się na te terminu do Rady niniejszej z dostatecznemi i wedle praw przyjąć dozwolonemi ewikcyami, zawierającemi się w domach murowanych w miastach położonych i nieruchomościach majątkach pieniężnych w gotowiznie summach i bankowych biletach, przedstawując o swobodności domów i nieruchomościach majątków świadectwa Głównego Sądu 2 Departamentu, a na domy i prawne ocenki: do jakowego zadzierżawienia dopuszczają się kupcy wszystkich trzech Gild, Mieszczanie i handlujący włościanie mający ustanowione świadectwa na prawo handlu, z tem jednak, aby każdy z życzących złożył w Radzie stosownie do 20 punktu wzmienionego postanowienia atestat, to jest kupiec i Mieszczanin od mieyskiego Głowy i mieyskich Starostów, cechowy gdzie jest cech od rzemieślniczego Głowy i starszyny, włościanin skarbowy lub udziałny od swej zwierzchności, a Obywatelski od swego dziedzica lub zarządzającego. Jakowy atestat powinien zawierać w sobie, że ten komu się ony wydaje, jest dobrej konduity, nienotowany w złych postępkach i niekarany, oraz skarbowe i do gromad należące powinności regularnie wypelnia. 1822 roku apryla 27 dnia. Autentyk podpisali Daniel Wilenciusz Prezydent. Karol Milaur Radca. Tomasz Lenczewski Radca. Ferdynand Ginett

Radca. Za zgodność świadczę, Litt. Wileń. Gubern. Rządu Sekretarz Wierzbicki.

3. Od Litewsko-Grodzińskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się: iż tutejszey gubernii w powiecie prużańskim opisany i otaxowany majątek tamiecznego żyda Icki Goldberga we wsi Plancie, wyrokiem sądu exdywizorskiego przyznaczony w summie 6,000 rubli; również dom tego Goldberga w mieście Prużanach z dalszém piętrem i z zabudowaniem i ze wszelką ruchomością w ogółe na rubli 1918 kop. 50 assygnacyami, za nieopłacone należących do Skarbu pieniędzy, za wziętą przez niego w roku 1815 z Brzeskiego prowiantskiego magazynu sposobem pożyczki wódkę 1529 wiader, 70 porcy, przeznaczone na sprzedaż z publicznego targu; do kupienia którego wzywają się życzący go nabydź, którzy też mają przybywać dla targow na terminy 19 i 20 następującego czerwca do prużańskiego ziemskiego sądu powiatowego, a na trzeci ostateczny do tego Rządu we trzy miesiące od dnia wydrukowania, które później nastąpi w Sanktetersburskich lub Moskiewskich gazetach. Dnia 21 kwietnia 1822 roku. *Expedytor Krupowicz.*

3 Roku 1821 mca grudnia 21 dnia Sąd podkomorsko Taxatorsko Exdywizorski w Pcie Szwawelskim w dobrach Kiewnarach dziedzictwa WW. Wincentego Rossieñ. Arnolfa Szawel. Granicznych i Jacka Ziem. Szawel. Sędziów, braci Kiewnarskich; złożony przez awizacya z daty 7 dnia teraźn. mca grudnia do gazety Kuryera Litewskiego przesłana, obwieścił wszystkich pretensorów pod jakimkolwiek bądź względem mających stosunki do dóbr wyżej wyrażonych Kiewnar i atynencyi w Pcie Szwawelskim rościągających się, ażeby z poszukiwaniem tych pretensyi rozbiorowi niniejszego Sądu podług prawa i remissynego Ziem. Szawel. dekretu właściwych najszybciej przynosili swe załoby. Teraz zaś znajduje się w obowiązku i potrzebie przez powtarzającą się w gazecie Kur. Lit. awizacya wszystkich kredytorów i pretensorów szukających satysfakcyi ze wspomnianych wyżej dóbr Kiewnar, zawiadomić (jakoż i zawiadomia), że sprawy exdywizyney między dziedzicami a kredytorami, działowej zaś między rodzeństwem WW. Kiewnarskimi od dnia 12 do 20 maja następującego 1822 roku słuchać będzie ciągle, dnia nakoniec 20 rzeczonego maja; wziąć ją do namowy przedsięwziąć. Ktoby zatem do wyrażonego terminu nieprzyniósł przed Sąd niniejszy swego poszukiwania, z prawa wypadającą ammissyą należności własney winie przypisze.

Jan Przeciszewski b. Podkomorzy Ptu Rosieńskiego. Tomasz Herubowicz b. Prezydent Ziem. Troc. Jan Korbut Sędzia i Exdywizor.

2 Od wileńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się: U będącego w obowiązku dozorca pałacowego Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xiążęcia Mikołaja Pawłowicza, Radcy Tytularnego Dymitra Fijałkowskiego, w liczbie różnych rzeczy, skradziony został pasport, wydany jemu z kolegium handlowego dnia 13 października, przeszłego 1805 roku z N. 8997, za czas zostawania jego w obowiązkach dozorca przy St. Petersburgkim tamożnym dozorcze; żeby więc tego pasportu nie mógł nikt użyć, ogłasza się o tem w gazecie Kuryera Litewskiego. Dnia 6 maja 1822 roku. Assesor Nowicki. Sekretarz Wierzbicki.

Wzywanie kredytorów.

2: Nadesłano od Rządu Gubernialnego Wileńskiego dla ogłoszenia.

Otrzymało w Redakcyi dnia 5 maja 1822.

Naywyżey ustanowiona Kommissya do interesów i długów Hrabiny Konstancyi Rzewuskiej słuchala: 1) objaśnienie członka Kommissyi Edu-

kacyney Romualda Steckiego, 24 lutego r. teraźniejszego otrzymane, o uwolnienie jego od obowiązku administratora nad majątkami Kowelskim kluczem, włożonego przez kredytorów Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiej; 2) Objasnienie pod 25 lutego r. t. weszło do tej Kommissyi, kijowskiego Dworzańskiego Deputatskiego Zgromadzenia Deputata Karola Dudzińskiego, z przyłączeniem świadectwa kijowskiego gubernskiego Marszałka o rzeczywistym sprawowaniu przez tego Dudzińskiego, pomienionego obowiązku Deputata, który także prosi uwolnienia siebie od obowiązków administratorskich nad majątkami kluczem Sawryńskim, wezwanego przez wybor kredytorów Hrabiny Rzewuskiej; 3) prośbę kredytorów PP. Antoniego Jakubowskiego, Xawerego Szczerbickiego, również imieniem Tadeusza Jakubowskiego, Barbary z Jakubowskich Zaleskiej, Heronimii i Juliana Zaleskich, Balbiny z Jakubowskich Hulewiczowej, przez Antoniego Jakubowskiego; także imieniem Jana Józefa Earona Szadoara, Maryi Rozanowej, Józefa Niryen, Stanisława Rozana, Franciszka Kunca przez Franciszka Sokułowskiego powierzony i nakoniec imieniem PP. Darowskich, przez Xawerego Szczerbickiego i marca teraźniejszego 1822 roku podano o niezwłocznem objęciu rządu majątkami Sawrańskimi i Kowelskimi, z okoliczności usunięcia się od tego obowiązku Steckiego i Dudzińskiego, i o naznaczeniu z większości kredytorów dla wybrania nowych administratorów; a tym czasem, a żeby z przewłoki nie wynikła strata, poruczyć administracyi sprawowanie nad majątkami Sawrańskiego klucza Jeneralowi Blumowi, posiadającemu prawem zastawnem wsię Bundarowy i Kassunkę, Chorążemu Hayssyńskiemu powiatu Hipolitowi Wołodkiewiczowi, a Kowelski klucz P. Józefowi Biernackiemu więcej 100,000 złotych mającemu funduszu w massie, z tym, iżby rzeczonym administratorom dozwolono było majątki, które wyszły z posesyynego władania, wypuścić na ten rok w dzierżawę arendowną, postanowiła: ponieważ zostawiono Imiennym Naywyższym Ukazem kredytorom prerogatywę wybierania administratora, a tym samym i do uwolnienia ich od poruczonych obowiązków dozwolony udział tymże kredytorom, a znajdujący się na tym terminie kredytorowie, odpowiadając życzeniu Romualda Steckiego i Karola Dudzińskiego przedstawili listę kandydatów, życzących wejść na miejsce uwalniających się: przeto okoliczność tę z powodu zdarzenia zadań samych kredytorów uznawszy dostateczną: 1) uwiadomić o tem Romualda Steckiego i Karola Dudzińskiego; 2) przychylając się do ufności kredytorów, położonej w Jenerale Blumie i Chorążym powiatu hayssyńskiego Hipolicie Wołodkiewiczowi, poruczyć zarządzanie majątkami Sawrańskim kluczem, a Józefowi Biernackiemu Kowelskim kluczem; 3) odwołując się do żądania pomienionych kredytorów dla nienaruszonego zrobienia rady względem sprawowania administracyi majątkow ogólny zjazd dla kredytorów naznaczyć na dzień 10 maja roku teraźniejszego do miasta Starokonstantynowa; a dla obwieśzczenia tego postanowienia, odnieść się do Wasyńskiego, Podolskiego i Kijowskiego Rządów Gubernialnych. Zgodno z protokółem świadczy Deputat Jozierski.

Zgodno: Sekretarz Wierzbicki.

2. Uwiadamia się niniejszém, iż została zgubiona tabakiera złota kształtem pugileresu zrobiona, z napisem polskim na wierzchu zokładki będącym, pamięć matowa deseniem w kosteczki roboty Bracenta z dnia 22 na 23 miesiąca apryla r. b. ktoby takową znalazł raczy zgłosić się do podpisanego mieszkającego przy ulicy Trochickiej u XX. Franciszkanow na zgim piętrze w klasztorze pod N. 31 za odniesienie której nagrody czerwonych złotych 4 przeznaczam. Antoni Piotrowski.

2 JPan Löffler aprobowany dentysta ma honor donieść Szanowney Publiczności, że mieszkanie swoje przemienił; przeniósł się z domu Szwaroca naprzeciwko do domu JPani Lachowiczowej na 3cim piętrze pod N. 198 na ulicy Zamkowej.

Wilno dnia 10 maja 1822 Roku v. s.

o Z b i e g a c h.

1. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectwa adesszanci, Filip Pawłow, Jan niepamiętający miejsca urodzenia i nazwiska, Jan Jewstafiejew, Franciszek Hradec, i Józef Wiszniewski, którzy na egzaminie powiadali, że Pawłow poddanym Penzeńskiej Gubernii, Makszańskiego Powiatu, ze wsi Lipowki, Obywatela Mikołaja Nowikowa; Jan niepamiętający miejsca urodzenia i nazwiska; Jewstafiejew poddany Królestwa Polskiego, Maryampolskiego Powiatu, ze wsi Podorelec, Obywatela Piszyna; Hradec poddany skarbowy, Austriackiego Rządu, Bradzkiego Powiatu, ze wsi nazywający się Prirow; a Wiszniewski urodzony pod Rządem Austriackim, Bochniskiego cyrkułu, ze wsi Letituka; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod 29 augusta 1807 roku uznani za włoceżów, z tych pierwsi trzy oddani do służby wojskowej, a dwaj ostatni, dla niezdatności do niej dla starości lat, zesłani do Syberyi na poselenie. Przymioty pomienionych włoceżów: Pawłow, wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy okrągławey, czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosów rasy, mówi czysto, od urodzenia lat 35; Jan, niepamiętający miejsca urodzenia i nazwiska, wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy drobney białey, nosa miernego, włosów światłoruskich, oczu światło szarych, mówi czysto, od urodzenia lat 25; Jewstafiejew, wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatey małoospowatey, nosa średniego, oczu karych, włosów czarnych, mówi czysto, lat 27; Hradec, wzrostu średniego, twarzy podługowatey sucharławey, mało czarniawey, oczu szarych, włosów na głowie światłoruskich, a na brodzie i wśsach ryżych, lat 45; i Wiszniewski, wzrostu średniego, twarzy podługowatey, pełney, ciemney, oczu szarych, włosów na głowie, wśsach i brodzie rasy, nosa średniego, lat 37, nieżonaty; a zatem, jeśli z pomienionych włoceżów pierwsi trzy okażą się do kogo należący, aby, z prawnymi o ich przynależeniu dowodami, prosił, gdzie należy, w naznaczonym prawami terminie, o kwit na policzenie za rekrutów. Kwietnia 21 dnia 1822 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnącego całą Rosyją etc. etc. etc.

JJPP. Petronelli primo Nowińskiej adpresens Danilowey matce, Piotrowi Gawryłowiczowi Nowińskiemu synowi małoletniemu, Mikołajowi Trawinowi opiekunowi do ukrycia funduszu należącym, a Józefowi Krzyżanowskiemu Prezyd. nowo dodanemu, Mikołajowi Iwanowiczowi Nowińskiemu bratu zeszłego Dymitry Nowińskiego, Pelagii Kozewnikowey i Irynii Mielnikowey siostrzom z deklarem ich mężów i opieki, Wierę, Alexandrze, Annie cókom, Iwanowi synowi zeszłego Iwana Nowińskiego brata Dymitry; Iwanowi Zaozierskiemu, Iwanowi Szarakowi opiekunom tychże nieletnich successorów, wszystkim probować mogącym własności towarów w ukryciu pozostałych, pozw edyktałny iterum loco peragende executionis przed Sąd Magistratu Wileń. z cytacyi JP. Iwana Iwanowicza Danilowa z Ostrowa w referencyi do dekretu 1821 roku mca marca 14 dnia zapadłego i w skutkach przyjętego wynosi się o to; do wykrycia i wyprobowania czyli towarów w schronieniu dotąd będących na satysfakcyę summy dla żał. del. w exdy-

wizyi odeszley z rekognoskowaney rubli as. 16,145 kop. 55, do dalszego wyprobowania aktorstwa przez obżat., successorów Dymitry Nowińskiego nieoddawanych nakazana została adcytacya tychże obżat. successorów przez edyktałny zapozew, dla czego gościnney pozywa do Sądu Magistratu Wileń. i prosi o warowanie iterum activitatem loci standi, nakazania złożyć dowody do przekonania o należeniu towarów czy do successorów Dymitry Nowińskiego, czy do Petronelli primo Nowińskiej adpresens Danilowey, czy do satysfakcyonowania pretensyów Gawryły Nowińskiego, a dotąd przed licytacyą majątku Gawryły Nowińskiego ukrytych, a po niewyprobowaniu przez ich aktorstwa skutkiem dekretu exdyktałnego całkowicie onych dla żał. del. przysądzenia, pod niejawienie się w terminie art. 28 roz. 4 przepisany amissyi wiekustey zapisania, bliższości we wszystkim żał. uznania, dowodów utwierdzenia i expens prawnych powrot rubli ass. 1,000 sądzenia.

Roku 1822 mca maja 2 dnia Woźny świadczę, iż tego Pozwu Edyktałnego iterum loco peragendae executionis w sprawie JP. Iwana Iwanowicza Danilowa z Ostrowa jako istotnego pretensora do wszystkich funduszy Gawryły Nowińskiego po JJPP. Petronelli primo Nowińskiej a dopiero Danilowey, jej syna Piotra Nowińskiego Opiekunów, Mikołaja Trawina ciągle zajmującego się i Józefa Krzyżanowskiego Prezyden. Magistratowego, także dopiero dodanego oczewisto w ręce, a zaś po Mikołaja Nowińskiego, Pelagii Kozewnikowey i Irynii Mielnikowey braci i siostr Dymitry Nowińskiego, Wierę, Alexandrę, Annę córek, i Jana syna Iwana Nowińskiego, jako successorów i ich Opiekunów, Jana Zaozierskiego i Iwana Szarakowa do drzwi Ratusza Wileń. i Gazety Kuryera Litewskiego popodawałem i o rozprawie w Magistracie Wileńskim oznaymiłem. Datt ut supra. Stanisław Parymonowski Woźny Ptu Wileń.

Roku 1822 mca maja 5 dnia. Przed Aktami Miasta Gubernskiego Wilna stawając Woźny wyż wyrażony kwit rellacyiny podanego pozwu Urzędowie zeznał, przysięgłem, i że jest w Aktach świadczę W. Zółkowski Vice-Regent. M. W.

Wezwanie successorów.

2. Od Sądu Głównego Cywilnego Departamentu Gubernii Kijowskiej ogłasza się: iż Ignacy Olchowiecki w Gubernii Kijowskiej, a Powiecie Radomyślskim, we wsi Dywinio w roku 1818 dnia 17 januaryi zmarły, beżżenny miał braci rodzonych, Antoniego w zakonie jezuitów, Bazylego w woysku rossyyskim, oraz Jacka palestranta, i siostrę Annę, którzy lub od nich successorowie mogą jawić się w prawnym terminie z dowodami dostatecznymi, w Sąd Główny Cywilnego Departamentu Gubernii Kijowskiej. Dnia 27 marca 1822 r.

Deputat Joteyko.

Pisarz Jan Michałowski.

Kazimierz Mieszkowski Ap. S. G.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładnącego całą Rosyją etc. etc. etc.

Pozew edyktałny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizyński majątku ziemnego Dawtorrt, Geidziów i Pundziów, oraz dalszego funduszu w Mieście Powiatowym Rosieniach roku 1822 czerwca 2 dnia i później oczewiście kontynuować się mający z powodztwa Ur. Józefa Stanisławowicza Michałowskiego Porucznika woysk Polskich, podaje z odeszwą do dowodów pisma na Sądzie złożyć się mających, Urr. Teodorowi Blinstrubowi b. Sędz. Grodz. Rosień, Janowi Doboszyńskiemu, Fabianowi Bilikowiczowi, Władysławowi Ruszczycowi porucz., Serafinowiczowi, Jerzemu Rapcewiczowi Komor., Antoniemu

Turczyńskiemu Stolnik., Stanisławowi b. Sędz. Ziem. Rosieñ. i Jerzemu Dobkiewiczom, Ignacemu Beynartowskiemu Chor., Antoniemu Olechnowiczowi Rotm., Władysławowi Kowalewskiemu, Kazimierzowi Narbutowskiemu, Franciszkowi Borkowskiemu, Gabryelowi Massalskiemu czyli Kayrowi, Gabinowi i Maciejowi Syrpowiczowi, oraz Dyonizemu i Felicyanowi Butkiewiczowi, niemniej Ignacemu Andruszkiewiczowi Komor., sukcesorom zeszłego Sędz. Syrpowicza, Szymonowi Stankiewiczowi Szambel., Józefowi Godlewskiemu Marsz. Marian., Józefowiczowi, Narbutowski i Lisieckiemu Majorowi, oraz dalszym sukcesorom zeszłego Narbutta, Eufrozynie Szyrwińskiej, Szymonowi Michałowskiemu Porucz., i dalszym debitorom, zaś Jerzemu Kupściowi Chor., Antoniemu i Wiktorji Ostrowskim Regentom, Stanisławowi Januszkiewiczowi b. Prezyd. Ziem. Rosieñ., Szymonowi Michałowskiemu, Dominikowi i Katarzynie Olechnowiczom, Stanisławowi i samej Wróblewskiej, Wincentemu i Annie córce Dowgwiłłowiczom Porucz., Franciszkowi Pikielowi, Tadeuszowi Szatkiewiczowi, Jerzemu Mościcowi, Kazimierzowi Mickiewiczowi, Janowi Prekierowi, Tekli Michałowskiej, Józefowi i Rozalii Koplewskim, Fortunatowi Stankiewiczowi, Kazimierzowi Borodziechowi Sędz. Gran. Szawel., Benedyktowi Jankowskiemu, Star. Berelowi Faywiszowiczowi Markowi i dalszym realnym i napastnym pretensorom podaje się, mianowicie o to: Dekretem remissywnym Sądu Ziem. Ptu Rosieñ. przeznaczona została roku 1819 8bra 9 d. Taca Eadywizya majątkow Dawtorrt, Giedziow i Pundziow w Pcie Rosieñ. położonych, oraz dalszego funduszu po zeszłym Stanisławie Michałowskim Porucz. w. Polskich oycu żalując. delatora pozostałego, na skutek jakowej remissy na miejsce ubitych urzędników przeznaczeni wyrokiem Ziemstwa Rosieñ. r. 1821 7bra 20. urzędnicy w komplecie do dóbr Dawtorrt r. 1821 2bra 1 zjechawszy, przeznaczili komportacyą dokumentow na dzień 1 lutego, i dalsze akcesorye ułatwiwszy przeniesli jurysdykcycą do miasta Rosieñ i zakreśliłi termin rozbiernia sprawy oczewiście r. 1822 czerwca 2 dnia, oraz dozwolili adcytować osoby potrzebne do konkursu, ztym żalujący delator pożywa obżalowanych Blinstruba, Bilikowicza, Doboszyńskiego, Ruszczyca, Serafinowicza, Rapcewicza, Turczyńskiego, Dobkiewiczow, Beynarta, Szyrwińskich, Narbutow, Olechnowiczow, Kowalskiego, Borkowskiego, Butkiewiczow, Syrpowiczow i Andruszkiewiczow, jako debitorow i utrzymujących fundusz na satysfakcyą wierzyteli uległ, zaś obżalch Kupścia, Januszkiewiczza, Michałowskiego, Olechnowiczow, Wróblewskich, Dowgwiłłowiczow, Pikiela tradycyjnych possessorow za uciążliwemi dowodami niszczyteliow żalując. majątku ziemnego i ruchomego, oraz obżalowanych Kazimierza Borodziecha Sędz. Gran. Szawel., Michałowską, Koplewskich, Prekiera, Szatkiewiczza, Mościeja, Mickiewiczza, Stankiewiczza, Andrzejewskiego, Jankowskich, Faywisza i Marka, oraz dalszych kredytorow i pretensorow do majątku pod konkurs oddanego, a ponieważ wszyscy obżalowani, mając się opornie na skutek dekretu dokumenta wszelkiego tytułu w terminie nie zakomportowali, mianowicie possessorowie tradycyjni, więc zasłużyli się na peny kontrawencyjne. Przeto udaje się deltor do Sądu Eadywizorskiego i prosi: ukarania Obżalch na pierwszym wstepie penami kontrawencyjnemi, o zasądzeniu za dowodami na Sądzie złożyć się mającemi dla Zall. na debitorach summy z procentami i wydatkiem prawnym, o znieszczeniu tradycyjnych possessorow stosunkow wszelkich i o nym nakazania zdając kalkulacyą i weryfikacyą za przebory i dezolacye, oraz zabor ruchomości na Obżall. dla Zall. wedle słuszności sądzenia nagrody, i tego decydowania, co z głosu przez plenipotentą proszonym będzie, z odezwą do dowodow i z poprawieniem się na żalobie.

Roku 1822 mca apryla 24 dnia. Woźny świadczę, iż kopię tego pozwu z powództwa WJP.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.	
	dnia 8	średnia	27	cal. 10,73	lin.	+ 9,53	stopni	Północ. Zachodni	Pochmurno	
		dnia 9	średnia	27	— 11,16	—	+ 11,25	—	Północ. Zachodni	
		dnia 10	godz. 5	27	— 10,2	—	+ 10,	—	Wschodni	

Józefa Stanisławowicza Michałowskiego Porucz. woysk Polskich oczewiście WW. JPP. Jerzemu Kupściowi Chor., Antoniemu i Wiktorji Ostrowskim Regentom, Stanisławowi Januszkiewiczowi b. Ziem. Rosieñ. Prezydentowi, Szymonowi Michałowskiemu, Dominikowi i Katarzynie Olechnowiczom. Stanisławowi Wróblewskiemu, Wincentemu oycu, Annie córce Dowgwiłłowiczom Porucz., Franciszkowi Pikielowi tradycyjnym possessorom w dobrach Downtortach, Tadeuszowi Szatkiewiczowi Rotm., Jerzemu Mosiejowi, Kazimierzowi Mickiewiczowi, Kazimierzowi Borodziechowi Sędziemu Granicznemu Szawelskiemu, Tekli Michałowskiej Porucz., Józefowi i Rozalii Koplewskim, Janowi Prekierowi, Fortunatowi Stankiewiczowi, Marcinowi Andrzejewskiemu, Benedyktowi Jankowskiemu Rotm., Star. Berelowi Fayszewiczowi i Markowi kredytorom i pretensorom, podobnie Teodorowi Blinstrubowi b. Sędz. Grodz. Rosieñ., Fabianowi Bilikowiczowi, Janowi Doboszyńskiemu Porucz., Władysławowi Ruszczycowi Porucz. woysk Polskich, Serafinowiczowi, Jerzemu Rapcewiczowi Komor., Antoniemu Turczyńskiemu Stol., Stanisławowi b. Sędz. Ziem. Rosieñ. i Jerzemu Dobkiewiczom, Ignacemu Beynartowskiemu Chor., Antoniemu Olechnowiczowi Rotm., Władysławowi Kowalewskiemu, Franciszkowi Borkowskiemu Regentowi, Kazimierzowi Narbutowskiemu, Gabryelowi Massalskiemu czyli Kayrowi, Gabinowi i Maciejowi Syrpowiczowi, oraz Dyonizemu i Felicyanowi Butkiewiczowi, niemniej Ignacemu Andruszkiewiczowi Komor., sukcesorom zeszłego Sędziego Syrpowicza, Szymonowi Stankiewiczowi Szamb., JW. Józefowi Godlewskiemu Marsz. Marianpol, Józefowiczowi, Narbutowski i Lisieckiemu Majorowi, oraz dalszym sukcesorom zeszłego Sędz. Narbutta, Eufrozynie Szyrwińskiej i dalszym sukcesorom Szyrwińskim, Szymonowi Stanisławowiczowi Michałowskiemu Porucz., i dalszym debitorom w mieście Rosieniach, a niektórym osiadłości Ziemskiej niemającym do drzwi Izby Sądowej w Pcie Rosieñ. podałem i przybiłem, o terminie rozprawy przed Sąd Taxatorsko Eadywizorski dóbr Downtortt w mieście Rosieniach roku terażniejszego miesiąca czerwca 2 dnia lub później sądzić się mający oznaymiłem.

Franciszek Butrym Woźny Ptu Rosieñ.

Roku 1822 mca kwistnia 29 dnia. Przed Aktami Ziem. Ptu Rosieñ. znajdując się osobiście Woźny takową relacyą pozwu podanego urzędownie zeznał. Przyjąłm Teodor Juszkiewicz Regent Ziem. Ptu Rosieñ.

Roku 1822 kwietnia 29 dnia. Takowy pozw edyktałny, w Kur. Lit. zamieścić dozwala się. Prezydent Ziem. Rosieñ. Jan Kalinowski.

2 Niżej podpisany do publiczney wiadomości podaje, iż na żądanie wielu Obywateli w celu ułatwienia niewygody, jakiej w czasie morskiej kompanii w miasteczku Polondze doświadczali, przedsięwziął utrzymywać traktier, a dla zabawy przybyłych gości będzie miał i muzykę; o wygodny stół oraz dobre trunki, niemniej regularną usługę naysilniejsze staranie mieć przyrzeka. Telsze apr. 20 r. 1822.

Maciej Kaszuba.

Wyjeżdża za granicę.

2 Do Austrii napowrot tameczny mieszkaniaczewel Szlomowicz.